

Az önirónia mentőöve

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 48. szám, 2018. november 30.

Szeles Judit: Szextáns. JAK-füzetek 207., Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2018, 84 oldal, 1999 Ft

Nagy tisztelője vagyok Oravecz Imre hosszú leírásainak (például *A chicagói magasvasút montrose-i állomásának rövid leírása*), Szeles verseinek esetében talán éppen emiatt, a kétfajta leírónyelv közötti különbségek miatt nem tudtam hova tenni a lexikon szócikkeket felidéző szöveghelyeket: „A rum a nádcukorgyártásakor / fennmaradt melaszból erjesztett / és lepárolt égetett szesz” (*Különös ismertetőjegyei*). A legfőbb különbség Oravecz és Szeles precíz leírásai között, hogy az előbbi szerző művei személytelen megszólalással dolgoznak, míg az utóbbi költő versei igen csak személyesek, így pedig egy, a versek megírásához lexikonokat, vagy Wikipedia-szócikkeket böngésző lírai ént vagyunk kénytelenek elképzelni.